

stellige Sider, vil det ikke bevirke andet eller mere, end at Striden om dette Spørgsmaal atter vil være oppe om ganske kort Tid, efterhaanden som Folkemængden tager til. Man vil ogsaa kunne indse de ulukkkelige Forhold, der ville gøre sig gældende, naar man saaledes flytter omkring med sine Standpunkter, saa jeg synes ikke, det er værd at drage Omfjerg for at komme ind paa det igen. Dette var den ene Side af Sagen, men der er ogsaa en anden Side, der maa gøre sig gældende. Et Par enkelte Talere have i Mandags berørt denne Side, det vil sige, de berørte den paa en Maade, som om de vare ængstelige for at tale om den; de gik uden om den som Ratten om den varme Grød. Men det er dog ganske naturligt og fornuftigt at tale om det; det vedrører jo os alle, det er jo et Familieanliggende. Det er Spørgsmaalet om Bladsen. Allerede nu er det Valads, hvori vi befinde os, efter min Mening tjenligt til ethvert andet Brug end til Forsamlingshal for Folkets Repræsentanter. Det forekommer mig ikke, at der i det er Mulighed for Blads til et større Antal Repræsentanter end det, der allerede er (Afbrydelse). Ja, det er fuldstændig korrekt, vi have ogsaa Galleriet, men selv om der ikke skal hdes Folketingsmændene megen Komfort eller nogenlunde tilloftende Tilflugtssteder, een Ting er givet: Blads skal der være, og jeg føler mig aldeles overbevist om, at den Kunstner ikke er født her i Verden, der vil kunne anlægge en Plan saaledes, at der kunde tilvejebringes en blot tilnærmelsesvis nogenlunde anstændig Blads her i dette Hus til de kommende 137 Folketingsmænd. Og saa vidt jeg ved, ejer Danmark intet andet Hus for Djebliffet, som vi Rigsdagsmænd kunne være i (Afbrydelse). Ja, jeg kender det i alt Fald ikke, og jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem, der afbryder mig, kan paavise noget saadant. Men det kommer af de gamle Synder. Der var adskillige Aar, hvor vi i det hele glemte at udrette noget og ogsaa glemte at tænke paa en anstændig Bygning for Folkets Repræsentation. Da jeg er ved Omtaalen af Bladsen, vil jeg gøre den Bemærkning — det kunde maaste ogsaa bidrage til, at der blev gjort i den Henseende, hvad der kan gøres —, at Forsamlingshalen her er i den Grad uheldig, at de, der have Blads i den nederste Ende af Salen, saaledes som jeg desværre . . . ja, jeg ser, at Formanden tager til Klokken, og jeg skal da straks være færdig; jeg troede for øvrigt, at dette hørte med til Sagens Behandling. Een Ting er jo absolut nødvendig, nemlig, at de ny Medlemmer skulle have Blads. Da jeg imidlertid ser, at den

høj'ærede Formand ikke ønsker, at denne præfere Sag drages frem, idet han rører ved Klokken, skal jeg slutte med at sige, at en Grundlovsforandring nytter det ikke at pege hen til, idet det er min Overbevisning, at der er megen liden Sandsynlighed for at faa den vedtagen, ligesom det ogsaa vil være uheldigt at gaa til en Udvidelse til 137 Kredse.

Scharling: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), som aabnede Forhandlingen om det foreliggende Forslag, gjorde gældende, at dette Forslag var saa langt fra at bringe Tilstanden nærmere til Grundloven, at Forslaget endogsaa efter hans personlige Formening snarest maatte siges at være grundlovsstridigt. Den høj'ærede Indenrigsminister har i Dag gendrevet denne Opfattelse og fremhævet adskilligt netop af det, jeg havde til Hensigt at fremsøre, da jeg begærede Ordet, hvorfor jeg i saa Henseende ganske kan slutte mig til, hvad der fremkom fra Ministerens Side. Jeg skal dog tillade mig dertil at føje nogle Bemærkninger. Saa vidt jeg har forstaaet det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds, syntes hans Standpunkt at være det, at han kun vilde gaa til en Lov om en Forøgelse af Valgkredsenes Antal til 137, og at han tilmed kun vilde gaa til den i den Stikfælde, hvori Folketinget efter hans Indstilling og Forslag har vedtaget dem. Det forekommer mig, at dette er en noget besynderlig Form for Grundlovstrøsfab. Det vil nemlig faktisk sige, at han hellere vil vedligeholde den lidet grundlovmæssige, for ikke at sige grundlovsstridige Tilstand, hvori vi efter den ærede Talers egen Opfattelse maa have befundet os i 24 Aar, end raade Bod paa de værste Ulemper og faktisk tilvejebringe i alt Fald en Tilnærmelse til det, som Grundloven har anset for det rette. Derfom det var Grundlovens Hovedbestemmelse i § 32, som det ærede Medlem vil gøre det til, at Antallet af Valgkredse skal være som 1: 16,000, saa er det givet, at vi allerede i 1870 ikke længere vare i Overensstemmelse med Grundloven, og saa er det givet, at vi siden i de 24 Aar have fjernet os mere og mere fra den, uden at der fra Rigsdagens Side er gjort noget alvorligt Skridt for at komme ind i mere grundlovmæssige Forhold. Jeg kan slet ikke dele den Opfattelse, han i den Henseende har gjort gældende, og jeg kan ikke se rettere, end at det i Virkeligheden er langt mere grundlovmæssigt at søge at fjerne de værste Uoverensstemmelser med den Tilstand, som Grundloven har krævet, fremfor at blive staaende